การวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร
AN ANALYSIS OF CULTURAL INFLUENCED TEXTS IN ENGLISH READING COURSEBOOKS USED FOR LOWER SECONDARY CLASSES IN THE CHUMPHON EDUCATIONAL ADMINISTRATION AREA

ชนิดาภา ไตรสัตยา / CHANIDAPA TRAISATTAYA
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
MASTER STUDENT, MAJOR OF ENGLISH, FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, PHETCHABURI RAJABHAT UNIVERSITY
สุทัศน์ นาคจั่น[1] / SUTAT NAKJAN

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร 2) จัดลำดับความสำคัญของลักษณะวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน และ 3) กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านในแบบเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่นิยมใช้มากที่สุดในจังหวัดชุมพร จำนวน 2 ชุด รวม 6 เล่ม (My World เล่มหนึ่ง สอง และสาม และ Super Goal เล่มหนึ่ง สอง และสาม) รวบรวมข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเภทบทอ่าน วัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านตามกรอบหัวข้อวัฒนธรรมจำนวน 45 หัวข้อ และวัฒนธรรมประเภทความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ประเภทของบทอ่านเป็นแบบบรรยายพรรณนามากที่สุด เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมในบทอ่านอธิบายลักษณะบุคคลมากที่สุด และลักษณะวัฒนธรรมที่พบในบทอ่าน มีความแตกต่างมากกว่าความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย

2. ลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งออกได้เป็น 6 หัวเรื่อง เรียงตามความสำคัญมากที่สุดลงไปได้แก่ เรื่องคน คือ ด้านทัศนคติและการใช้ชื่อเฉพาะ เรื่องสัตว์ คือ การใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสัตว์ และความรู้สึกของสัตว์ เรื่องสถานที่ คือ ที่อยู่ของคนเชื้อชาติในสถานที่ต่างๆ เรื่องพืชและต้นไม้ คือ ถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ เรื่องอาหารและสุขภาพ คือ อาหารและเครื่องดื่ม และเรื่องเทศกาลและความบันเทิง คือ ขนบธรรมเนียมประเพณีของเทศกาลฉลองปีใหม่

3. แนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนประกอบด้วย การสอนเนื้อหาตามประเภทบทอ่านคือแบบบรรยาย การสอนเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านโดยเน้นเรื่องคนมากที่สุด และการสอนวัฒนธรรมเปรียบเทียบที่มีความแตกต่างมากกว่าความเหมือนวัฒนธรรมไทย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้ครูผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและความแตกต่างของวัฒนธรรมไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : วัฒนธรรมแฝง บทอ่านภาษาอังกฤษ ความรู้ทางวัฒนธรรม

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Abstract

The object of this research was : 1) analysis of cultural influenced texts in English Reading coursebooks of lower secondary classes in the Chumphon Educational administration area 2) research, how prior cultural influence appears in texts of English Reading coursebooks for lower secondary classes. 3) Introducing an appropriate guideline, how to understand cultures by reading texts in English coursebooks. The most popular two coursebook sets in Chumphon province consist 6 books (My World 1, 2, 3 and Super Goal 1, 2, 3) They were selected through a qualitative analysis of reading texts in a framework covering 45 cultural habits. And also explaining the difference and the similarity compared with Thai culture. The statistic is a result of frequency and percentage.

The analysis revealed the following results:

1. the cultural influenced texts in English Reading coursebooks for lower secondary classes can be classified into 3 major topics. The most text types are descriptions. Most of those texts describe human beings. Its show more differences than similarities to Thai culture.

2. The priorities of cultural influenced texts in English Reading coursebooks for lower secondary classes are 6 topics sorted by their quantity 1) The topic about human being explains human attitude and the proper name of persons. 2) The topic about animal contains the use of words and sentences and to explain feelings of animals. 3) The topic about the geographic place explains the different nationalities of people in many places. 4) The topic about plants and trees explains it's place of origin. 5) The topic about food and health contains food and drink. 6) The topic about festival and entertainment covers traditional is custom about New Year's celebrations..

3. The instruction guidelines for teachers refer to teach description text types and mainly teach about cultural influence in human being through English Reading. And teach, that the differences are more than the similarities to Thai culture.

The research findings indicate that teachers should provide sufficient cultural knowledge concerning reading texts to build the background for reading comprehension, especially the cultural differences of English natives and Thai culture.

Keywords : the cultural influenced, English Reading coursebooks, Knowledge of the culture

บทนำ

ประเทศในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เริ่มมีการรวมกลุ่มในนามของสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยประเทศกลุ่มสมาชิกจำนวน 10 ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ไทย พม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน ดารุสซาลาม และจะมีการรวมกลุ่มกันอย่างเป็นทางการในปี 2558 เพื่อดำรงไว้ซึ่งความร่วมมือด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ การค้า รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของแต่ละชาติไว้เพื่อแสดงไว้ซึ่งลักษณะอันโดดเด่นของชาวเอเชีย ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนทุกๆด้าน ประเทศในกลุ่มสมาชิกดังกล่าวมีการตื่นตัวในเรื่องของการเรียนรู้และฝึกฝนด้านภาษาหลายๆ ภาษา และสำคัญที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารในเรื่องการค้าและการทำธุรกิจร่วมกัน ก่อให้เกิดผลดีด้านการลงทุนทำธุรกิจ คนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ย่อมที่จะได้เปรียบในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่อยู่ต่างสังคม ต่างชาติ ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม ซึ่งเราเรียกว่าเป็นการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross cultural communication) ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมประเทศไทยและคนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เราจึงต้องให้ความสำคัญกับการสอนภาษาภายในประเทศ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้เรียนสามารถตัดสินได้ว่า ภาษาที่ตนใช้นั้นถูกต้องตามหลักเกณฑ์ไวยากรณ์หรือไม่ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องทราบว่าภาษาที่ตนใช้เป็นภาษาที่คนในสังคมนิยมใช้จริง ทั้งนี้ผู้ที่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีย่อมต้องรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ดีเช่นกัน ดังที่ บราวน์ [1] มีความเห็นว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างมากจนยากที่จะแยกภาษาออกจากวัฒนธรรมได้ ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมและเป็นตัวสื่อให้ผู้คนได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับซีลเย่ [2] ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียวแต่ขาดซึ่งความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนนั้น จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนขาดความเข้าใจในเรื่องของกาลเทศะในการพูดว่า เรื่องใดควรพูดเมื่อไร และเรื่องใดไม่ควรพูดในเวลาใดทั้งนี้ ศรีวิไล พลมณี [3] กล่าวว่า การสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ข้อควรคำนึงที่ต้องใช้ก็คือหลักการและถ้อยคำที่เป็นเครื่องหมายหรือสัญญาณของการสนทนา ภาษาที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมไทยที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศจะประสบความรู้สึกเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่น่าสนใจ สามารถทำความเข้าใจได้ เช่น คำทักทายที่คนไทยชอบถามว่า กินข้าวหรือยัง ไปไหนมา ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนรู้จักใช้และอธิบายถึงความรู้สึกในขณะที่ผู้พูดพูดเช่นนั้น คำบางคำน่าสนใจสำหรับชาวต่างประเทศ เพราะเขาไม่มีเหมือนภาษาไทย เช่น คำลงท้ายต่างๆ สิ ซิ ล่ะ นะ น่ะ รึ เหรอ ครับ ค่ะ คะ จ้ะ จ๊ะ จ๋า ขา คำอุทานจำพวก พุทโธ โถ เอ๋ย ว้าย ล้วนทำให้การเรียนภาษาไทยมีชีวิตชีวาเพราะเป็นภาษาที่มีชีวิตอยู่จริงในสังคมของผู้พูดภาษาและเป็นแบบของภาษาที่เพศต่างกันย่อมใช้ต่างกัน

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว นักการศึกษาไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จึงได้มีการกำหนดจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไว้อย่างชัดเจนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551 ว่า เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ตามความเหมะสม ครูผู้สอนจึงควรให้ความรู้ทางวัฒนธรรมไปพร้อมๆ กับการสอนทักษะทางภาษา โดยการให้ความสนใจและศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาที่อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้มากขึ้น เพราะหากครูไม่สอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วยแล้ว ก็เหมือนกับการสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมายนั่นเอง แต่หากครูมีวิธีการถ่ายทอดความรู้พร้อมด้วยกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจให้แก่ผู้เรียน จะช่วยขจัดปัญหาความเบื่อหน่ายต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรมที่มีความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิเคราะห์วัฒนธรรมที่พบในแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร จากแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด Super Goal เล่มหนึ่ง [4] สอง [5] และสาม [6] กับแบบเรียนชุด My World เล่มหนึ่ง[7] สอง [8] และสาม[9] ซึ่งแบบเรียนทั้งสองชุดออกแบบโดยเจ้าของภาษาคนเดียวกัน และเป็นแบบเรียนที่เป็นที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุดในจังหวัดชุมพร ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัย จำแนกลำดับความสำคัญของลักษณะของวัฒนธรรม และเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมต่างประเทศ ที่พบในบทอ่านภาษาอังกฤษ ในแบบเรียน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการคัดเลือกหนังสือแบบเรียน ประกอบการอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น อีกทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนการนำเสนอข้อมูลทางวัฒนธรรมที่ชัดเจนให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร

2. เพื่อลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน

3. เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรม ที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบเรียนจำนวน 2 ชุด ชุดละ 6 เล่ม ได้แก่ Super Goal เล่ม 1- 3 และ My World เล่ม 1- 3 แบบวิเคราะห์ประเภทบทอ่าน กรอบหัวข้อวัฒนธรรม ด้วยวิธีการจัดอันตรภาคชั้น (interval)

วิธีดำเนินการวิจัย คือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อทางวัฒนธรรม โดยเลือกศึกษาหัวข้อที่แสดงรูปแบบและรายละเอียดทางวัฒนธรรมที่นักการศึกษาหลายๆ ท่าน ทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาและคนไทย ได้แก่ หัวข้อทางวัฒนธรรมของบรูคส์ [10] จำนวน 64 หัวข้อ หัวข้อทางวัฒนธรรมของฟินอคเซียโร [11] จำนวน 9 หัวข้อ หัวข้อทางวัฒนธรรมของแชสเตียน [12] จำนวน 44 หัวข้อ และหัวข้อทางวัฒนธรรมของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์[13] จำนวน 6 หัวข้อ

2. สร้างกรอบวิเคราะห์ลักษณะวัฒนธรรม โดยยึดต้นแบบหัวข้อทางวัฒนธรรมต่างๆ ของนักการศึกษาทั้ง 4 ท่าน ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทอ่านในแบบเรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์ลักษณะทางวัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษ ได้จำนวน 45 หัวข้อ

3. วิเคราะห์บทอ่านและจัดประเภทตามกรอบความคิดที่กำหนดไว้ โดยเลือกบทอ่านเฉพาะที่เป็นส่วนของ Reading จากแบบเรียนทั้งหมด 2 แบบเรียน จำนวน 6 เล่ม นำมาวิเคราะห์เป็นรายบท ได้บทอ่าน จำนวน 58 เรื่อง จัดแบ่งเป็น 6 หัวเรื่อง ได้แก่ 1) เรื่องคน 2) เรื่องสัตว์ 3) เรื่องสถานที่ 4) เรื่องพืชและต้นไม้ 5) เรื่องอาหารและสุขภาพ และ 6) เรื่องเทศกาลและความบันเทิง

4. นำเครื่องมือที่สร้างไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณา แนะนำแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำมาปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อจัดลำดับความสำคัญของลักษณะวัฒนธรรมที่แฝงในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงภาพรวมลักษณะบทอ่านแยกตามประเภท (text type) เนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านภาษาอังกฤษ จากบทอ่าน 6 หัวเรื่อง

รายการ	คน	สัตว์	สถานที่	พืช และต้นไม้	อาหาร และสุขภาพ	เทศกาล และความบันเทิง	รวม	ร้อยละ
ประเภทบทอ่าน								
1. การบรรยาย (Description)	12	2	3	-	-	-	17	29.31
2. การอธิบาย (Explanation)	5	1	2	2	4	2	16	27.59
3. การเล่าเรื่อง (Narrative)	6	-	3	-	-	1	10	17.24
4. จดหมาย (Letter)	2	-	3	-	-	-	5	8.62
5. รายการ (List)	2	-	1	1	1	-	5	8.62
6. ความคิดเห็น (Opinion)	5	-	-	-	-	-	5	8.62
รวม							58	100.0

ที่มา : ตารางจัดทำโดยผู้วิจัย

1. การวิเคราะห์วัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร แบ่งหัวข้อการวิเคราะห์เป็น 3 ด้าน คือ 1) ประเภทของบทอ่าน 2) วัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน และ 3) ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา ดังนี้

1.1 ประเภทของบทอ่าน พบว่า โดยภาพรวมเป็นบทอ่านประเภทการบรรยาย พบมากที่สุด จำนวน 17 บท คิดเป็นร้อยละ 29.31 และพบว่าเป็นบทบรรยายเรื่องคนมากที่สุด รองลงมาคือเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว บทอ่านประเภทการอธิบาย พบทั้งหมด 16 บท คิดเป็นร้อยละ 27.59 และพบว่าเป็นบทอธิบายเรื่องคนมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องอาหารและสุขภาพ บทอ่านประเภทการเล่าเรื่อง พบจำนวน 10 บท คิดเป็นร้อยละ 17.24 พบว่าเป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด รองลงมาคือเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับบทอ่านประเภทจดหมาย บทอ่านประเภทรายการ และบทอ่านประเภทความคิดเห็น พบจำนวนเท่าๆกัน คือ ประเภทละ 5 บท คิดเป็นร้อยละ 8.62 ซึ่งแต่ละประเภทจะพบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด

ตารางที่ 2 แสดงภาพรวมวัฒนธรรม จากบทอ่าน 6 หัวเรื่อง

รายการ	คน	สัตว์	สถานที่	พืช และต้นไม้	อาหาร และสุขภาพ	เทศกาล และความบันเทิง	รวม	ร้อยละ
เนื้อหาวัฒนธรรม								
1. การใช้ภาษา	39	6	15	4	9	2	75	13.49
2. การอธิบายเกี่ยวกับลักษณะ	183	15	49	12	26	10	295	53.06
3. สถานภาพทางสังคมและบทบาท	41	4	15	1	3	6	70	12.59
4. อธิบายกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานที่	41	3	40	8	4	5	101	18.17
5. กิจกรรมความบันเทิง	10	-	2	-	-	3	15	2.69
รวม						**556**	**100.0**	

ที่มา : ตารางจัดทำโดยผู้วิจัย

1.2 วัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน แบ่งเป็นประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน และประเภท ความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ดังนี้

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน พบว่า บทอ่านส่วนใหญ่ เป็นวัฒนธรรมการอธิบายเกี่ยวกับคุณลักษณะ โดยปรากฏความถี่มากที่สุด จำนวน 295 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมา คือ วัฒนธรรมการอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำนวน 101 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.17 และวัฒนธรรมการอธิบายเกี่ยวกับการใช้ภาษา จำนวน 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.49 ตามลำดับ สำหรับวัฒนธรรมการอธิบายเกี่ยวกับความบันเทิงพบน้อยที่สุด จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.69

ตารางที่ 3 แสดงภาพรวมความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ที่พบในวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านภาษาอังกฤษ จากบทอ่าน 6 หัวเรื่อง

รายการ	คน	สัตว์	สถานที่	พืช และต้นไม้	อาหาร และสุขภาพ	เทศกาล และความบันเทิง	รวม	ร้อยละ
1. ความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย	52	18	15	9	8	4	106	31.09
2. ความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย	141	3	49	9	24	9	235	68.91
รวม							**341**	**100.0**

ที่มา : ตารางจัดทำโดยผู้วิจัย

1.3 ประเภทวัฒนธรรมที่มีความเหมือนวัฒนธรรมไทยและประเภทวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบว่า บทอ่านส่วนใหญ่เป็นวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย ปรากฏความถี่มากที่สุด จำนวน 235 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.91 ด้านวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ จำนวน 106 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.09

2. ผลการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 เรื่องคน ประเภทบทอ่าน พบว่า เป็นเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลมากที่สุด จำนวน 12 บท คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 6 บท คิดเป็นร้อยละ 18.76 สำหรับการอธิบายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ พบจำนวน 5 บทเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.62

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จากเรื่อง Famous Families

Actor Matin Sheen's real name is Ramon Estevez. One son is Charlie Sheen, but his two brothers are Emilio Estevez and Ramon Estevez. [7]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำและประโยค และความคิดเห็น ทัศนคติ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ7.64 อันดับสอง การใช้ชื่อและชื่อเฉพาะในบทอ่าน จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.0 และอันดับสาม เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.73 สำหรับที่พบความถี่น้อยที่สุด คือ เรื่องยาและการรักษา และเรื่องคุณธรรม ความเชื่อ จำนวน 1 ครั้งเท่านั้น โดยคิดเป็นร้อยละ 0.31

ตัวอย่างเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเกี่ยวกับการใช้คำและประโยค(การเขียนจดหมายทางอินเตอร์เน็ท) จากเรื่อง Patricia's e-mail

Hi Yoko. My name's Patricia, but my friends call me Paty. I'm from Costa Rica. [7]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับลักษณะนิสัยวัยรุ่น จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับสอง คือทัศนคติเกี่ยวกับกีฬา พบความถี่จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 และอันดับสาม พฤติกรรมการช็อปปิ้งจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.62 สำหรับเรื่องที่พบความถี่น้อยที่สุด คือ ทัศนคติเรื่องอาหาร การใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องเล่นดนตรี งานแสดงแฟชั่นโชว์ ลักษณะอาชีพนางแบบ ประเภทผู้ชมการแสดงแฟชั่นโชว์ จำนวน 1 ครั้ง โดยคิดเป็นร้อยละ 1.92

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของวัยรุ่น จากเรื่อง A teenager's dream

Teenagers love music, and they have many CDs. On the wall, they have photography or posters of their favorite movies stars, sports and singers. [7]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของคน จำนวน 18 ครั้ง อันดับสอง คือ เรื่องการใช้ชื่อเฉพาะเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆและเรื่องความรู้สึกและความสนใจส่วนบุคคล จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ10.64 และอันดับสาม คือ ลักษณะพฤติกรรมต่างๆของคนและขนบธรรมเนียมทางสังคม จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.22 สำหรับเรื่องที่พบความถี่น้อยที่สุด คือ การยอมรับทางสังคม การเดินทางแบบผจญภัย เพียง 1 ครั้ง โดยคิดเป็นร้อยละ 0.71

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับกิจกรรมของคน จากเรื่อง The Bathroom

Mr. Johnson's favorite room is the bathroom. There are magazines, there's a stereo and a TV, and there's a comfortable bathtub. On Saturdays and Sundays, he's in the bathroom all morning.[4]

2.2 เรื่องสัตว์ ประเภทบทอ่าน พบว่า เป็นการบรรยายลักษณะของสัตว์มากที่สุด จำนวน 2 บท คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา คือ การอธิบายธรรมชาติของสัตว์ จำนวน 1 บท คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านเกี่ยวกับการบรรยายลักษณะของสัตว์

Labradors are big dogs, and they are brown, beige, or black. They have a large head and large feet. 5

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ การใช้คำและประโยคและความรู้สึกของสัตว์ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28 อันดับสอง คือ บุคลิกลักษณะของสัตว์ สัตว์เลี้ยงชนิดต่างๆ สัตว์ กับการยอมรับทางสังคม และสัตว์ในสถานที่ต่างๆ มีจำนวนเท่ากันคือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.71 และอันดับสาม คือ เชื้อชาติของสัตว์และการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ พบความถี่จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.14 สำหรับเรื่องที่พบความถี่น้อยที่สุด คือ บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ การสื่อความหมายเรื่องสัตว์ด้วยป้ายประกาศ ทัศนคติเกี่ยวกับสัตว์ อารมณ์ความรู้สึกของสัตว์และความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ พบเพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.57

ตัวอย่างเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเกี่ยวกับการใช้คำและประโยคและความรู้สึกของสัตว์ จากเรื่อง My Mate

Cats are not welcome there. [7] (สื่อความหมายแบบสากล หมายถึงในเขตบ้านที่เลี้ยงสุนัขไม่ควรให้แมวเข้ามาเพราะรับรู้ตรงกันว่าสุนัขกับแมวเป็นศัตรูกันโดยธรรมชาติของสัตว์)

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ บุคลิกลักษณะของสัตว์จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.77 อันดับสอง คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ พบความถี่จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.66

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของสัตว์ จากเรื่อง My Mate

Labradors are very intelligent animals. [7]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบความถี่ไม่แตกต่างกัน ทั้งเรื่องการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ ชนิดของสัตว์ และชุมชน การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ จำนวนเพียง 1 ครั้งเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับชุมชน การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ จากเรื่อง My Mate

Mate is part of our family and he has lots of friends in the neighborhood.[7]

2.3 เรื่องสถานที่ ประเภทบทอ่าน พบมากที่สุด คือ การบรรยายลักษณะของสถานที่ การเล่าเรื่องเหตุการณ์สำคัญในสถานที่และจดหมายเล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว พบจำนวนเท่ากัน คือ 3 บท คิดเป็นร้อยละ 25.0 อันดับสอง คือ ประเภทการอธิบายกิจกรรมที่หลากหลายของสถานที่ พบจำนวน 2 บท คิดเป็นร้อยละ 16.66 สำหรับเรื่องที่พบความถี่น้อยที่สุด คือรายการประเทศที่นักท่องเที่ยวต้องการไป พบจำนวน 1 บท คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านเกี่ยวกับจดหมายเล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวจากเรื่อง Bali

I'm writing this at 30,000 feet up in the air. In an hour, my plane is going to land in Bali. [5]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ เรื่องเชื้อชาติของคนที่ปรากฏในสถานที่ต่างๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.09 อันดับสอง คือ เรื่องของสถานที่ท่องเที่ยวแบบสากล และความมีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมของสถานที่ พบความถี่จำนวน 10 ครั้งเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 8.29 อันดับสาม คือ เรื่องการใช้คำและประโยคเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว พบความถี่จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.61

ตัวอย่างเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนจากเรื่อง The Land of Oz

Australians are called Aussies, their country is Oz, and they have 40 different kinds of roots.[8]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ ลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 สำหรับเรื่องที่พบความถี่น้อยที่สุด คือ เรื่องสภาพอากาศในสถานที่ท่องเที่ยวในเอเชีย และการดำเนินชีวิตในกรุงเทพฯ พบความถี่จำนวน 1 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจากเรื่อง Niagara Falls

I'm **writing this postcard in a cafe** and I'm drinking a cold soda.[7]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ ความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.49 อันดับสอง คือ การใช้ชื่อเฉพาะเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ พบความถี่จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.33 อันดับสาม คือ การยอมรับทางสังคมเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.24

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวจากเรื่อง The story of jeans

People are coming to California from many countries. They are looking for gold.[4]

2.4 เรื่องพืชและต้นไม้ ประเภทบทอ่านพบมากที่สุด คือ การอธิบายความเป็นมาของพืชและต้นไม้จำนวน 2 บท คิดเป็นร้อยละ 66.66 อันดับสอง รายการคุณประโยชน์ของสมุนไพร พบจำนวน 1 บท คิดเป็นร้อยละ 33.33

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุด คือ ที่อยู่อาศัยและถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ จำนวน 5 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 20.00 อันดับสอง คือ การใช้คำและประโยคเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ และข้อมูลเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ จำนวน 4 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับสาม คือ ยาและการรักษาที่ได้จากพืช และเรื่องราวเกี่ยวกับพืชและต้นไม้ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.00

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านอธิบายความเป็นมาของพืชและต้นไม้ และประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเรื่องที่อยู่อาศัยและถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้จากเรื่อง Healthy food

Kiwi fruit is originally from China. It is called Mi Hou Tao in Chinese, and it was once a favorite of the great Khan emperors.[9]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ คุณประโยชน์ของพืชในเรื่องยา การรักษาและความงาม จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 อันดับสอง คือ ความสำคัญของพืชในการใช้เป็นอาหาร จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ33.33

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของพืชในเรื่องยาการรักษาและความงามจากเรื่อง Herbal Medicines

Ginseng creams are very good for the skin, too. Some people take ginseng capsules to stay young.[8]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ ความเป็นมาของพืชและข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์พืช จำนวน 4 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อันดับสอง คือ เรื่องชื่อเฉพาะของพืช จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์พืช จากเรื่อง Older Than Life

Giant sequoias, the world's tallest trees are found in California.[5]

2.5 เรื่องอาหารและสุขภาพ ประเภทบทอ่าน พบมากที่สุด คือ การอธิบายอาหารจานด่วน จำนวน 4 บท คิดเป็นร้อยละ 80.00 อันดับสอง คือ ประเภทรายการความเป็นมาอาหารแต่ละชนิด พบจำนวน 1 บท คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านการอธิบายอาหารจานด่วน จากเรื่อง Hamburgers, Fries, and Ketchup

world in fast food chains, and they are served with hamburgers. Fries with ketchup are a popular combination, too.[8]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.04 อันดับสอง คือ การใช้คำและประโยคเกี่ยวกับอาหารและสุขภาพ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28 และอันดับสาม คือ นำเสนอวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องของถิ่นกำเนิดอาหาร จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.90

ตัวอย่างเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเกี่ยวกับอาหารและสุขภาพ จากเรื่อง Hamburgers, Fries, and Ketchup

Foods in America's favorite meal are not originally from the United States.[8]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ การดูแลรักษาสุขภาพ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.50 อันดับสอง คือ การพยากรณ์อากาศ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ25.00 อันดับสาม คือ ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับอาหารและสุขภาพ จากเรื่อง Under the weather

Studies show that the weather definitely affects people's moods: it changes the way people feel.[4]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยพบมากที่สุด คือ ความเป็นมาของอาหาร จำนวน11 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 45.83 อันดับสอง คือ ความมีชื่อเสียงของอาหาร จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.83 อันดับ คือ อาหารจานด่วนและความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหาร จำนวน 3 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับความเป็นมาของอาหารจากเรื่อง Hamburgers, Fries, and Ketchup

Foods in America's favorite meal are not originally from the United States.[8]

2.6 เรื่องเทศกาลและความบันเทิง ประเภทบทอ่านพบมากที่สุด คือ การอธิบายลักษณะกิจกรรมของคนในเทศกาลและความบันเทิง จำนวน 2 บท คิดเป็นร้อยละ 66.66 อันดับสอง คือ การเล่าเรื่องประวัติความเป็นมาของภาพยนตร์ จำนวน 1 บท คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตัวอย่างวัฒนธรรมประเภทบทอ่านเกี่ยวกับการอธิบายลักษณะกิจกรรมของคนในเทศกาลและความบันเทิง จากเรื่อง New Year's celebrations

New Year's celebrations around the world are the same in some ways, but they are different, too. In the United States, people usually go to parties on New Year's Eve.[4]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.53

ตัวอย่างวัฒนธรรมเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านเกี่ยวกับเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล จากเรื่อง New Year's celebrations

In the United States, people usually go to parties on New Year's Eve.[4]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุด คือ ขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองปีใหม่ เพียงหัวข้อเดียว พบความถี่จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองปีใหม่ จากเรื่อง New Year's celebrations

People in most places eat special foods for the New Year. [4]

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยพบมากที่สุด คือ ลักษณะพฤติกรรมของคนในยุคเพลงดิสโก้ และลักษณะของฮีโร่ในภาพยนตร์ จำนวน 3 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อันดับสอง คือ การผลิตภาพยนตร์ฮีโร่ในประเทศอเมริกา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.22 และอันดับสาม คือ ความเป็นมาของเพลงดิสโก้ จำนวน 1 ครั้งเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 11.11

ตัวอย่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับลักษณะของฮีโร่ในภาพยนตร์ จากเรื่อง The First Superhero

Superman came to earth on a rocket ship. He was just a baby. Mr. and Mrs. Kent found the baby, and they called him Clark.[4]

สรุปและอภิปรายผล

การสรุปผล

1. ผลการศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร จำนวน 3 ประเภท พบว่า ประเภทของบทอ่าน เป็นแบบการบรรยาย พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.31 เป็นบทบรรยายเรื่องคนมากที่สุด รองลงมา คือบทอ่านแบบการอธิบาย คิดเป็นร้อยละ 27.59 เป็นบทอธิบายเรื่องคนมากที่สุด บทอ่านแบบการเล่าเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.24 เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด สำหรับบทอ่านแบบจดหมาย แบบรายการ และแบบความคิดเห็น พบจำนวนเท่าๆกัน คิดเป็นร้อยละ 8.62 ซึ่งแต่ละประเภทจะพบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด

ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน พบว่า บทอ่านส่วนใหญ่ เป็นวัฒนธรรมการอธิบายเกี่ยวกับลักษณะปรากฏความถี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.06 เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมาก อันดับสอง คือ วัฒนธรรมอธิบายกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 18.17 เป็นเรื่องของคนมากที่สุด อันดับสาม คือ วัฒนธรรมการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 13.49 เป็นเรื่องคนมากที่สุด ส่วน

วัฒนธรรมใช้ภาษาที่พบน้อยที่สุด วัฒนธรรมกิจกรรมบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 2.69 เท่านั้น ทั้งนี้ทุกประเภทวัฒนธรรมจะปรากฏความถี่มากที่สุด คือวัฒนธรรมที่แฝงใน บทอ่านเรื่องคน

ประเภทความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบว่า บทอ่านส่วนใหญ่เป็นวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 68.91 ปรากฏเด่นชัดมากที่สุดในเรื่องคน ด้านวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 31.09 ปรากฏเด่นชัดมากที่สุดในเรื่องคน

2. จัดลำดับความสำคัญของลักษณะวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยแบ่งการประเมินลำดับความสำคัญ [14] โดยจัดความถี่ที่ปรากฏแต่ละหัวข้อ นำมาคิดเป็นร้อยละของความถี่ โดยหัวข้อที่ปรากฏความถี่มาก หมายถึงมีความสำคัญมาก หัวข้อที่ปรากฏความถี่น้อย หมายถึงมีความสำคัญน้อย โดยปรากฏผล ดังนี้

2.1 ประเภทบทอ่าน พบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 เป็นการบรรยายข้อมูลส่วนบุคคลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ เรื่องสถานที่ ร้อยละ 20.69 เป็นการบรรยายลักษณะของสถานที่ การเล่าเรื่องเหตุการณ์สำคัญในสถานที่และจดหมายเล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และเรื่องอาหารและสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.62 เป็นการอธิบายอาหารจานด่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.69 ตามลำดับ

2.2 ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่าน พบมากที่สุดคือ เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.47 เป็นเรื่องการใช้คำและประโยค และความคิดเห็น ทัศนคติ คิดเป็นร้อยละ 7.64 รองลงมาเป็นเรื่องสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 21.76 เป็นเรื่องเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนที่ปรากฏในสถานที่ต่างๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.09 และเรื่องอาหารและสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 7.55 โดยกล่าวถึงอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.04 ตามลำดับ สำหรับเรื่องพืชและต้นไม้มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.50

2.3 ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ เป็นเรื่องคน คิดเป็นร้อยละ 49.06 โดยเป็นวัฒนธรรมเกี่ยวกับลักษณะนิสัยวัยรุ่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ15.38 รองลงมาเป็นเรื่องสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 16.98 เป็นการบรรยายบุคลิกลักษณะของสัตว์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.77 และเรื่องสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 14.15 เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33ตามลำดับ สำหรับเรื่องเทศกาลและความบันเทิงมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.77

2.4 ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมไทย พบมากที่สุดคือ เรื่องคน คิดเป็นร้อยละ 60.00 เป็นเรื่องชื่อสกุลของคนและข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของคนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.77 รองลงมาคือ เรื่องสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 20.85 เป็นเรื่องความมีชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.49 และเรื่องอาหารและสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.21 เป็นเรื่องความเป็นมาของอาหารในอเมริกาและอเมริกาใต้ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ตามลำดับ สำหรับเรื่องสัตว์มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.28

การอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร ทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทของบทอ่าน ประเภทเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่าน และประเภทความเหมือนและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนมากที่สุดทุกประเด็น ทั้งนี้เนื่องจากบทอ่านต้องการเชื่อมโยงความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมไทยไปสู่วัฒนธรรมภาษาที่สอง ทั้งนี้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านขบวนการที่นำความรู้ที่มีอยู่ไปเชื่อมโยงกับสิ่งใหม่ได้ กล่าวคือนักเรียนไทยมีวัฒนธรรมไทยเป็นความรู้เดิมที่มีอยู่ เมื่อเรียนภาษาก็จะสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปด้วย โดยอาศัยข้อมูลวัฒนธรรมของตนที่มีอยู่เป็นตัวเชื่อมโยง เช่นในการทักทายเมื่อพบกันวัฒนธรรมไทยปฏิบัติโดยการไหว้ ชนชาติเจ้าของภาษาปฏิบัติอย่างไรก็โดยการเรียนรู้วัฒนธรรมที่อยู่ในบริบทต่างๆ ของเนื้อหาทางภาษานั้น [1]

2. ผลการจัดลำดับความสำคัญของวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทอ่านของแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชุมพร เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

2.1 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องคน พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับการแสดงทัศนคติในการดำเนินชีวิต และการใช้ชื่อเฉพาะของคน ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ พบความถี่ปรากฏมากที่สุดเกี่ยวกับวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น แต่วัฒนธรรมเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่าง การคมนาคม บทบาทหน้าที่ในสังคม และเรื่องของระเบียบวินัย ปรากฏความสำคัญน้อยที่สุด กล่าวคือ พบความถี่ปรากฏน้อยที่สุดในเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าว

2.2 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสัตว์ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับสัตว์ และวัฒนธรรมเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ พบความถี่วัฒนธรรมดังกล่าวมากที่สุดในบทอ่านเรื่องสัตว์ สำหรับวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้บทสนทนาและป้ายประกาศเกี่ยวกับสัตว์ วัฒนธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ และทัศนคติเกี่ยวกับสัตว์นั้น ปรากฏความสำคัญในบทอ่านน้อยที่สุด กล่าวคือ พบความถี่น้อยที่สุดในเนื้อหาวัฒนธรรมเหล่านี้นั่นเอง

2.3 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องสถานที่ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติของคนในสถานที่ต่างๆ นั้น ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ ในบทอ่านเรื่องสถานที่เน้นเรื่องการกล่าวถึงเชื้อชาติของคนที่มีโดยทั่วไปในสถานที่ต่างๆ และวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแบบสากล และความมีชื่อเสียงของสถานที่ต่างๆ ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด แต่วัฒนธรรมเกี่ยวกับทัศนคติกับสถานที่ การดำเนินชีวิตของคนในสถานที่ต่างๆ ดนตรีการแสดงในสถานที่ต่างๆ กีฬาและความสนใจ เวลาและการนัดหมาย ความสวยงามของสถานที่ วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม อาชีพของคนที่ปรากฏในแต่ละสถานที่นั้น และวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเชื่อในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ปรากฏความสำคัญน้อยที่สุด กล่าวคือ พบความถี่น้อยที่สุดในเนื้อหาวัฒนธรรมเรื่องสถานที่

2.4 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องพืชและต้นไม้ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับการกล่าวถึงที่อยู่อาศัยหรือถิ่นกำเนิดของพืชและต้นไม้ ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ พบความถี่ที่ปรากฏมากที่สุดเกี่ยวกับวัฒนธรรมเรื่องดังกล่าวในบทอ่านเรื่องพืชและต้นไม้ สำหรับวัฒนธรรมที่กล่าวถึงคุณประโยชน์จากพืชด้านความสวยงามและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการยอมรับทางสังคมในเรื่องพืชและต้นไม้ พบความถี่น้อยที่สุด จึงปรากฏความสำคัญน้อยที่สุดนั่นเอง

2.5 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องอาหารและสุขภาพ พบว่า วัฒนธรรมเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มในประเทศอเมริกา ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด กล่าวคือ พบความถี่ปรากฏในเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าวมากที่สุดในบทอ่านเรื่องนี้ สำหรับวัฒนธรรมข้อมูลเกี่ยวกับยาและการรักษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร และสุขภาพ วัฒนธรรมกับการกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของอาหารในประเทศอเมริกา วัฒนธรรมเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องของอาหารและการรักษาสุขภาพ รวมถึงวัฒนธรรมที่กล่าวถึงพฤติกรรมของคนกับการรักษาสุขภาพนั้น ปรากฏลำดับความสำคัญน้อยที่สุด กล่าวคือพบความถี่ในเนื้อหาวัฒนธรรมดังกล่าวน้อยที่สุด

2.6 วัฒนธรรมในบทอ่านภาษาอังกฤษเรื่องเทศกาลและความบันเทิง พบว่า วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ ปรากฏลำดับความสำคัญมากที่สุด เพราะพบความถี่มากที่สุดสำหรับวัฒนธรรมเกี่ยวกับชื่อเฉพาะ อาชีพ กิจกรรม อาหารและเครื่องดื่ม การยอมรับทางสังคม ภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง เวลาและการนัดหมาย และประเภทดนตรีที่มีชื่อเสียง ปรากฏลำดับความสำคัญน้อยที่สุด เพราะพบความถี่น้อยที่สุดนั่นเอง

โดยสรุปผลการวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ เห็นว่าแบบเรียนทั้ง 2 ชุด มีวัฒนธรรมแฝงอยู่ในเนื้อหาบทอ่าน ทั้งนี้บทอ่านส่วนใหญ่เน้นเรื่องคนมากที่สุดหรือเชื่อมโยงไปสู่คน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมเป็นหลักในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ แอลเดอร์สันและเออร์ควอฮาร์ท ที่กล่าวว่าผล การทดลองเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับผู้เรียนที่เป็นชนชาติอื่น ต่างชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีเพราะมีความรู้ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ถ้าผู้อ่านสามารถเข้าถึงแนวความคิดที่ผู้เขียนได้นำเสนอเอาไว้ในรูปของข้อความไม่ซับซ้อน ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อและขจัดกรณีของความรู้เดิมไปแทรกแซงการเรียนรู้สิ่งใหม่ (Interference) ในการตีความหรือทำความเข้าใจเนื้อหา [15]

3. แนวทางในการจัดการเรียนการสอนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านของแบบเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.จัดการเรียนการสอนที่เน้นบทอ่านประเภทบรรยาย เนื่องจากผลการศึกษา พบว่า บทอ่านประเภทการบรรยาย(Description) มีวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในแบบเรียนภาษาอังกฤษมาก รองลงมาคือ บทอ่านประเภทการอธิบาย(Explanation) และบทอ่านประเภทการเล่าเรื่อง (Narrative)

2. จัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาวัฒนธรรมที่แฝงในบทอ่านเกี่ยวกับคนมากที่สุด โดยเน้นวัฒนธรรมด้านการอธิบายลักษณะของคน บุคลิกลักษณะของคน สัญชาติ ถิ่นกำเนิด นิสัย อาชีพ ความสนใจ เป็นต้น เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และ เนื้อหาวัฒนธรรมเกี่ยวกับเทศกาลและความบันเทิง ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่าวัฒนธรรมที่ปรากฏในหัวเรื่องทั้ง 6 หัวเรื่อง จะเป็นเรื่องของสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต จะเป็นเรื่องของนามธรรม หรือรูปธรรม สุดท้ายแล้วล้วนเกี่ยวข้องกับคนทั้งสิ้น เช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับสัตว์ นิสัย บุคลิกลักษณะ อารมณ์ของมัน เป็นต้น สุดท้ายเนื้อหายังเน้นไปถึงการอยู่ร่วมกันกับคน สังคมของคนกับการยอมรับสัตว์เหล่านั้น หรือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่ที่มีชื่อเสียงของโลก ประวัติศาสตร์ของสถานที่ นั้น ในที่สุดเนื้อหาก็โยงมาเกี่ยวข้องกับคนอีก เช่น กิจกรรมของคนที่มีขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยว คนชาติใดบ้างนิยมไปสถานที่ท่องเที่ยวใด

3. จัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เรื่องที่เกี่ยวกับคนมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องสถานที่ และ เรื่องอาหารและสุขภาพ ตามลำดับ

4. จัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาวัฒนธรรมที่มีความเหมือนกับวัฒนธรรมไทย เรื่องที่เกี่ยวกับสัตว์ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าบทอ่านเรื่องสัตว์นั้น ผู้แต่งแบบเรียนนำเสนอวัฒนธรรมที่มีความเหมือนวัฒนธรรมไทยเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจาก สัตว์จากแหล่งต่างๆทั่วโลก มีพฤติกรรมโดยธรรมชาติเหมือนๆ กัน ซึ่งจะต่างกับคน จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านของวัฒนธรรมตลอดเวลา เนื่องจากคนต้องการพัฒนาและหาความเจริญให้กับตนเองและชนชาติของตนให้มากที่สุด จึงทำให้เรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของคนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และยากแก่การอธิบายที่จะทำให้เข้าใจกันได้อย่างลึกซึ้ง

การกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาวัฒนธรรมแฝงที่ปรากฏในบทอ่านแบบเรียน จากงานวิจัยชิ้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นได้ เห็นภาพของเรื่องราววัฒนธรรมต่างชาติได้ชัดเจน เกิดความสนุกสนาน และอยากรู้อยากเรียนมากขึ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ ที่กล่าวว่า ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ ภาษาซึ่งเป็นส่วนเล็กมีความสัมพันธ์ กับวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนใหญ่ หากแยกสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปก็ย่อมทำให้ความสำคัญของอีกส่วนสูญเสียไปด้วย การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมไปด้วย [13]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้แบบเรียนดังกล่าว สามารถนำผลการวิเคราะห์วัฒนธรรม มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ บทอ่านภาษาอังกฤษจากความรู้ภูมิหลังทางวัฒนธรรมเดิมของตน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนได้มาก

2. สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษจากแบบเรียนดังกล่าว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้โดยเชื่อมโยงวัฒนธรรมของตน ไปสู่วัฒนธรรมที่แตกต่างเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ จากบทอ่านภาษาอังกฤษในแบบเรียน เช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องของคน นอกจากนี้ยังปรากฏวัฒนธรรมเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง วัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องของอาหาร การอยู่ร่วมกันในสังคม รวมไปถึงวัฒนธรรมเกี่ยวกับความบันเทิงและการท่องเที่ยว

3. สำหรับผู้นิเทศการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำหรืออธิบายเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียน รวมถึงเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดประชุม อบรมสัมมนา การผลิตเอกสาร คู่มือครู สื่อรูปแบบต่างๆ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างถูกต้องและเป็นแนวทางเดียวกัน

4. สำหรับบุคคลทั่วไป การวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการสืบค้นข้อมูล และศึกษาเพิ่มเติมเรื่องของวัฒนธรรมต่างๆที่ปรากฏในแบบเรียนดังกล่าว สามารถนำข้อมูลไปประกอบการอ่านแบบสอนเสริมหรือหาความรู้เพิ่มเติม และประกอบการตัดสินใจในการเลือกใช้แบบเรียนที่มีความรู้เรื่องของวัฒนธรรมสอดแทรกในบทอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้กับแบบเรียนเล่มอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าแบบเรียนต่างๆ มีเนื้อหาวัฒนธรรมเด่นชัดในเรื่องใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้แบบเรียนในการสอนเรื่องของวัฒนธรรมต่อไป

2. ควรมีการวิจัยเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในหลากหลายรูปแบบ จะเป็นการวิจัยในเรื่องคำศัพท์ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง หรือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม เจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาได้อย่างน่าสนใจและมีประสิทธิภาพดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

[1] Brown, H. Doughlas. (1980). **Principles of Language and Teaching**. Englewood Cliffs : Practice , 1980.

[2] Seelye. N. (1993), **Teaching Culture : Strategies for Intercultural Communication. 3rd ed**. Lincoln Wood, IL : National Textbook.

[3] ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ทิพย์เนตร.

[4] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด My World เล่ม 1.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[5] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด My World เล่ม 2.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[6] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด My World เล่ม 3.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[7] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด Super Goal เล่ม 1.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[8] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด Super Goal เล่ม 2.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[9] Manuel dos Santos. (2006) **แบบเรียนชุด Super Goal เล่ม 3.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

[10] Brooks, Nelson. (1988). **Culture Bound.** New York : Cambridge University Press, Third printing.

[11] Finocchairo, Mary. (1969). **Teaching English as a Second Language**. New York : Harper & Row, Publishers.

[12] Chastian, Kenneth. (1976). **Developing Second Language Skills : Theory to Practice.** Second edition, Chicago : Ram McNally College Publishing Company.

[13] สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[14] บังอร โสฬส. (2554) **การจัดการกับข้อมูลดิบเพื่อใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หลักสูตรการวิจัยเชิงปริมาณแบบสหวิทยาการ ตำราเล่ม 4 สมมติฐานการวิจัยกับทักษะการวิเคราะห์ทางสถิติที่เหมาะสม** ศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย: สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

[15] Alderson, Charles J. and Urguahart., A.H. (1984). **Reading in a Foreign Language**. Singapore : Selector Printing Co. (Pte.) Ltd.,